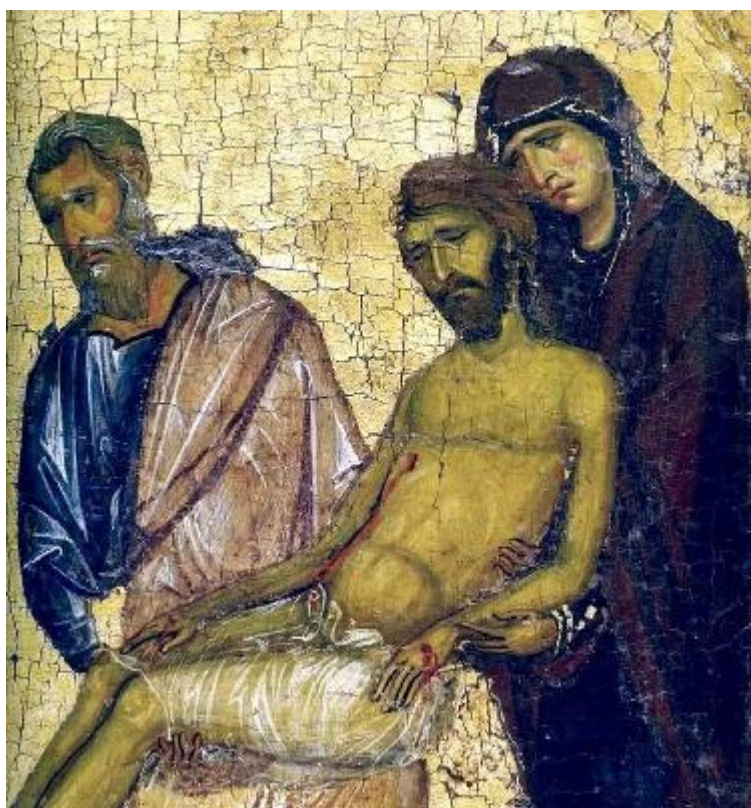
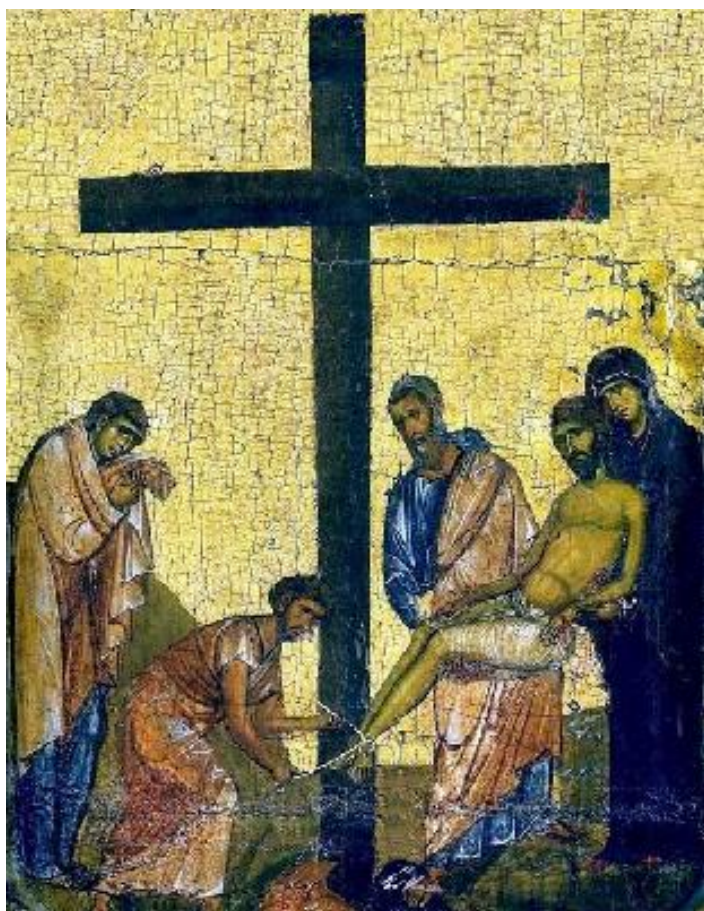


31.05.2014 г. / 11:18:08

Вяра

Велика събота



*Сваляне на Христос от
Кръста. Фрагменти от стара ромейска
икона. Света Гора-Атон*

На Велика събота Църквата възпоменава телесното погребение на Иисуса Христа и слизането Му в ада. По обичая на юдеите Йосиф и Никодим снесли пречистото тяло Господне от кръста, обвили ги в пелени с благовония и го положили в нов каменен гроб в Йосифовата градина, която се намирала недалче от Голгота. При погребението на Иисуса присъствали жените мироносици, сред които, обляна в сълзи с прободеното си от мъка сърце, била и майка Му света Богородица.

Първосвещениците и фарисеите знаели, че Иисус Христос е предрекъл възкресението Си. Не вярвайки на предсказаното, а и страхувайки се да не би Апостолите да откраднат Тялото на Иисуса, измолили от Пилат военна стража. Поставили стражата до гроба, а самия гроб запечатали (Мат. 27:57-66; Иоан. 19:39-42).

Църквата прославя Велика събота като "най-благословения седми ден". Защото това е денят, когато Словото Божие лежи в гроба като мъртъв Човек, но в същото време спасява света и отваря гробовете.

Положен вече в гроба, Духът на Иисуса е в ада, за да разкъса оковите му и да отвори отново за нас райските двери. Това ще се случи на другия ден - в Неделята, наречена Възкресение.

Страстната седмица е най-дългата седмица в годината, наситена с много тъга и покъртителни изживявания. Защото страст означава страдание. А страданията Христови са прелюдия към вечния живот.

ВЕЛИКА СЪБОТА, ЗА ХРИСТОВОТО ПОГРЕБЕНИЕ

Слязъл си в преизподнята, Христе, и си строшил вечните порти.

Благослови, отче!

Благочестиви християни, вчера видяхме нашия Спасител Иисус Христос прикован, към кръст за Адамовото престъпление и умрял с големи хули за нашето спасение от **беззаконните юдеи, които убиха своя Благодетел, като ехидна, която прояжда утробата на майка си и я убива при раждането. Биха Го, като роб, приковаха Го към кръст и Го поставиха в тъмния гроб за нашите грехове. Пресветата Дева плачеше, ангелите трепереха, а лукавите юдеи се смееха, природата трепереше, а евреите молеха Пилат да изпрати войници да убият по-бързо разпнатите, за да бъдат свалени от кръста. А войниците, като видяха Христа умрял, един от тях Го прободе в ребрата, от където изтече кръв и вода.**

О, неверен и беззаконен еврейски роде! Не познахте ли Създателя си поне тогава, когато слънцето потъмня и земята се разтrese? Ами ти, о лукави Иудо? Какво зло видя, та предаде Христос на смърт? Нали Той и на теб дари същото, каквото дари и на другите апостоли? Нали и ти изцеряваше болни? Нали уми първо твоите нозе и първо теб причасти? А ти защо Го предаде? Отвън си бил ученик, а отвътре враг.

Християни! Колко безчестия претърпя Христос и никой не Го съжали. Единствен Иосиф Ариматейски, който бе еврейски съветник и таен Христов ученик, се съжали, като гледаше Христа умрял на кръста, за това отиде с голямо смирение при Пилат да вземе тялото на Този изпонаранен Мъртвец и да Го погребее. Поиска Този Чужденец, Който няма нито дом, нито подслон и претърпя тази **люта смърт от завистливите юдеи.**

Пилат се смили и му даде Христовото тяло. Когато Иосиф пригответи необходимите за погребението неща, дойде и Никодим, който беше висш съветник в Синедриона и таен Христов ученик.

Тези двама уважавани хора отидоха при кръста с голямо благоговение, поставиха стълба, снеса тялото от кръста и го дадоха на майка Му Мария, която Го прегръщаше и целуваше раните Му. И другите жени, които бяха с нея, плачеха безутешно. Но понеже не бе възможно да се бавят много, за това го погребяха по-скоро, но с големи почести. Защото Иосиф имаше там наблизо градина, в която имаше нов гроб, изсечен в скалата за самия него, Иосиф и Никодим поставиха Христовото тяло там. Там бяха дошли и Иоан Богослов и безброй ангели, които пееха заедно с Иосиф и Никодим. Иосиф и Никодим донесоха сто литри много скъпо и благоуханно миро, помазаха с него Христовото тяло, обвиха го с платно, обвиха главата Му с кърпа според еврейския обичай, положиха Го в скалния гроб и поставиха голям камък върху гроба.

С разрешението на Пилат иудеите запечатаха този камък и оставиха стража от сто войници да пазят гроба до третия ден. Вижте колко безчестно умря Христос, а колко почетно и славно бе погребан. Така се прославя след смъртта си и всеки, който търпи на този свят хули и обиди, както казва пророк Давид: **Скъпа е в очите на Господа смъртта на Неговите светии** (Пс. 115:6).

О, почтени и благообразни Иосифе, блажени са нозете ти, с които си ходил до Пилат, и устата ти, с които си измолил пречистото Христово тяло, и очите ти, с които си го гледал и ръцете ти с които си Го погребал. О, мили Христов приятелю, Иосифе, колко приятно сте пели с Никодим и сте плакали горчиво за нашия Избавител, както и Неговата майка

плачеше.

Но като положиха Христа в гроба, адът разбра, че ще изгуби душите, които държеше от създанието на света.

Не Го ли познахте дяволи по Лазаровото възкресение? И при разпването, когато слънцето потъмня и земята се разтресе, не разбрахте ли, че Той е Крепкият и силен Господ?

Портите на ада се строшиха и Христос славно влезе в ада с Божеството Си и душата Си и там намери Адам, Ева, Авел, Сит, Ной, Авраам, Искаак, Иаков, Моисей, стареца Симеон (Богоприемец), Иоан Предтеча и всички праведници и грешници. Когато Христовото идване изгря, всички, които бяха в ада, се зарадваха, защото разбраха, че са освободени.

Раят бе отворен, херувимът се махна и дяволът бе потъпкан. Христос стана Човек и претърпя смърт заради нашия род, за да го измъкне от адовата тъмница и да му даде избавление. Иисус избави Адам и всички праведни души, които вярваха, а които не вярваха, ги остави в ада. **Той живя на земята тридесет и три години, а в ада стоя тридесет и три часа. Той предаде дух в петък в деветия час (в петък 15 часа следобед по астрономическото непроменено зимно време), а възкръсна срещу неделя в шестия час (в 00 часа - полунощ, събота срещу неделя), които се събират така: 3 плюс 24 плюс 6 = 33, всичко тридесет и три.**

(„А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час; а около деветия час Иисус извика с висок глас: Или'! Или'! лама' савахтани'? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?.. А Иисус, като извика пак с висок глас, изпусна дух. И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре додолу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха; и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха; и като излязоха из гробовете подир

възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина. А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Иисуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя Човек!“ (Мат. 27: 45-46, 50-54)

Според Църковният устав денонощието се дели на 12 часа ден и 12 часа нощ. Деня започва в 06 часа, който според Църквата е нулевия дневен час. Съответно 09 часа е 3-тия час, 12 часа е 6-тия час, 15 часа е 9-тия час, 18 часа е 12-тия час и нулевия нощен час, 21 часа е 3-тия нощен час, 00 часа е 6-тия нощен час, 03 часа е 9-тия нощен час, 06 е съответно нулевия дневен час.

Трябва да се има предвид, че в Църквата няма изместване на часовете за лятно часово време. Тоест например 16:00 по промененото лятно време, ще е 15:00 по **непромененото астрономическо зимно време** по църковен устав. **Безсмислената смяна на времето, освен че влияе отрицателно на човешкия биологичен ритъм и организъм, е поредно нововъведение на безбожните масони и „църковни“ астрономи йезуити, каквото е и новия (григориански или новоюлиански) календар. Например първият, който е предложил смяната на часовете за лятно време е висшия иудомасон и „баща на американската нация“ - Бенджамин Франклин. Календарното изменение е съставено от йезуитския професор, астроном и свещеник Христофор Клавиус, който е роден в Бавария. В същата тази Бавария, също така йезуитски професор Адам Вайсхаупт, впоследствие ще извърши друг богопротивен акт, създавайки ордена на Илюминатите.**

Целта на тези изменения е всяване на смут, объркване и РАЗДЕЛЕНИЕ СРЕД ПРАЗНУВАЩИТЕ. И

днес част от т. нар. „официални“ църкви празнуват по стария юлиански църковен календар, а други по новия йезуитски папски календар. Това е пряко нарушение на каноните на Светата Църква, които са постановили единно празнуване за всички вярващи: „Нека благоразумието на ваша светост да размисли, **колко непохвално и непристойно е, щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества...**“ (цар Константин, „История Църкви, Книга I, главы 7, 10 и 11“ Феодорит Кирский.) – Това са думите на цар Константин, казани във връзка с приемане на **ЕДИНЕН КАЛЕНДАР ПО ВРЕМЕ НА ПЪРВИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР (когато е решен разделящия верните въпрос за празнуване на Възкресение Христово)**. Друг основен и смешен абсурд в “поправеното” богослужение на „новоюлианските“ църкви е разделянето при подвижните и неподвижните празници – едните остават в стария, другите “преминават” във новия стил?! **ВСИЧКО ТОВА ФАКТИЧЕСКИ Е ПОРЕДНА ГАВРА И ПОДИГРАВКА НАД ОБИКНОВЕНИТЕ ХОРА ОТ СТРАНА НА МАСОНИТЕ, КОИТО ОТДАВНА УПРАВЛЯВАТ ТЕЗИ „ДЪРЖАВНИ“ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И ВОДЯТ УВЕРЕНО СВОЕТО ПАСТВО КЪМ АДА** – б.р.)

И като извади Адам и всички праведници от ада, заведе ги в рая, където намериха разбойника.

Никой не може да се очисти от греховете си и да бъде помилван от Господа, **ако не се покае за лошите си дела и ако не поиска прошка и не прости на този, с когото има кавга**. Мнозина, които продължават да пребивават в греховност и не се покайват, се разболяват и умират без надежда (ср. 1 Кор. 11:29, 30). Който от все сърце иска своето спасение, трябва да се подготвя още от началото на поста и да

изпълни установеното, заради своите грехове съгласно църковните заповеди. За това трябва да се покаем истински, ако искаме да придобием здраве, радост и веселие и да наследим Небесното Царство, като благоразумния разбойник, където непрестанно ще се веселим с ангелите и ще славим Бога. Нему слава във вечните веков, Амин.

Кондак Великой Субботы

глас 6

Бездну заключивый мертв зрится,/ и смирною и плащаницею обвився,/ во гробе полагается, яко смертный, Безсмертный,/ жены же приидоша помазати Его миром,/ плачущия горько и вопиющия:/ сия суббота есть преблагословенная,// в нейже Христос уснув, воскреснет тридневен.

Тропари Великой Субботы

глас 2

Благообразный Иосиф,/ с Древа снем Пречистое Тело Твое,/ плащаницею чистою обвив и вонями,// во гробе нове покрыв положи. Егда снизшел еси к смерти, Животе Безсмертный,/ тогда ад умертвил еси блистанием Божества. Егда же и умершия от преисподних воскресил еси,/ вся Силы Небесныя взываху:// Жизнодавче, Христе Боже наш, слава Тебе. Мироносицам женам при гробе представ, Ангел вопияше:/ мира мертвым суть прилична,// Христос же истления явился чуждъ.

Канон Великой Субботы. Из службы погребения Спасителя

Начало канона

Молитвами святых отец наших, Господи Иисусе Христе Боже наш, помилуй нас. Аминь.

Святы́й Бо́же, Святы́й Кре́пкий, Святы́й Безсме́ртный,
поми́луй нас. (*Трижды.*)

Сла́ва Отцу́ и Сы́ну и Свято́му Ду́ху, и ны́не и прісно и во
ве́ки веко́в. Ами́нь.

Пресвята́я Тро́ице, поми́луй нас; Го́споди, очисти́ грехи́
на́ша; Влады́ко, прости́ беззаконія на́ша; Святы́й, посети́ и
исцели́ немо́щи на́ша, и́мене Твоего́ ра́ди.

Го́споди, поми́луй, (*трижды*). Сла́ва, и ны́не:

Отче наш, Иже еси́ на Небесѣх, да святѣтся и́мя Твое́, да
приидет Цѣ́рствие Твое́, да бу́дет во́ля Твоя́, ꙗ́ко на Небесѣ́х и на
земли́. Хлеб наш насущный да́ждь нам днесь; и оста́ви нам
до́лги на́ша, ꙗ́коже и мы оставля́ем должнико́м на́шим; и не
введи́ нас во искуше́ние, но изба́ви нас от лука́ваго.

Тропарь, глас 2:

Благообра́зный Ио́сиф / с Дре́ва снем Пречи́стое Те́ло Твое́, /
плащаницею чи́стою обви́в и воня́ми, / во грóбе но́ве покрывъ
положи́.

Го́споди поми́луй, (*12 раз*). Сла́ва, и ны́не:

Канон. Глас 6

Песнь 1.

***Ирмос: Волно́ю морско́ю / Скры́вшаго дре́вле, /
гоните́ля мучи́теля, под земле́ю скры́ша / спасѣ́нных
о́троцы; / но мы, ꙗ́ко отрокови́цы, / Го́сподеви по́йм, /
сла́вно бо просла́вися.***

Го́споди Бо́же мой, / исходное пѣ́ние и надгробную Тебе́
песнь воспою́, / погребѣ́нием Твои́м жи́зни моея́ вхо́ды
отвѣрзшему, / и сме́ртию сме́рть и ад умертви́вшему.

Горé Тя на Престо́ле и до́ле во грóбе, / премíрная и
подзёмная, помышля́ющая, Спа́се мой, / зы́бляхуся
умерщвлéнием Твои́м, / па́че ума́ бо ви́ден был еси́ мертв,
Живонача́льниче.

Да Твоея́ сла́вы вся испо́лниши, / сшел еси́ в ни́жняя земли́, /
от Тебе́ бо не скры́ся соста́в мой, и́же во Ада́ме, и погребéн, /
истлéвша мя обновля́еши, Человеколю́бче.

Песнь 3.

***Ирмос: Тебе́, на вода́х / повéсившаго / всю зéмлю
неодержи́мо, / тварь ви́девши / на лóбнем ви́сима, /
ужасом мно́гим содрогáшеся, / несть свят, / ра́зве
Тебе́, Го́споди, взыва́ющи.***

Образы погребéния Твоего́ показáл еси́, видéния умно́жив. /
Ны́не же сокровéнная Твоя́ богому́жно уясни́л еси́, и сущим во
а́де, Влады́ко, / несть свят, ра́зве Тебе́, Го́споди, взыва́ющим.

Простéрл еси́ длáни и соедини́л еси́ дрéвле разстоя́щаяся. /
Одея́нием же, Спа́се, е́же в плащани́це и во грóбе, / оковáнныя
разреши́л еси́, / несть свят, ра́зве Тебе́, Го́споди, взыва́ющия.

Грóбом и печа́тьми, Невмести́ме, / содержи́мь был еси́
хотéнием, / и́бо си́лу Твою́ де́йствы показáл еси́, /
богоде́йственно пою́щим: / несть свят, ра́зве Тебе́, Го́споди,
Човеколю́бче.

Седален, глас 1:

Гроб Твой, Спа́се, во́ини стрегу́щи, / ме́ртви от облистáния
явля́шагося Ангела бы́ша, / пропове́дающа жена́м Воскресéние.
/ Тебе́ сла́вим, тли потреби́теля! / Тебе́ припада́ем,
Воскрéсшему из грóба, / и Еди́ному Бо́гу на́шему!

Песнь 4.

***Ирмос: На Крестѣ Твоеѣ / Божественное истощание /
провѣдя Аввакум, / ужасся, вопияше: / Ты сильных
пресекл еси / державу, Благже, / приобщаяся сущим во
аде, яко Всесильен.***

Седьмый день днесь освятил еси, / егѡже дрѣвле благословил
еси упокоением дел, / преводиши бо всяческая и обновляеши, /
субботствуя, Спасе мой, и назидая.

Силою лучшаго, победившаго Тебѣ, / от плоти душа Твоя
разделися, / растерзаючи бо обою узы, / смерти и ада, Слове,
державою Твоею.

Ад, Слове, срет Тя огорчися, / человека зря обожена, /
уязвлена ранами, и Всесильнодѣтеля, / страшным же зраком
погибе.

Песнь 5.

***Ирмос: Богоявления Твоегѡ, Христѣ, / к нам
милостивно бывшаго, / Исакія Свет видев Невечерний, /
из нощи утреневав взываше: / воскреснут мертвии, / и
возстанут сущии во гробѣх, / и вси земнороднии
возрадуются.***

Новотвориши земныя, Создателю, перстен быв, / и
плащаница и гроб являют еже в Тебѣ, Слове, таинство. /
Благообразный бо советник, Тебѣ Рѡждшаго совет образует, / в
Тебѣ велелепно новотворящаго мя.

Смертию смертное, / погребением тленное прелагаеши, /
нетленно твориши бо, / боголепно безсмертно творя прїятіе, /
плоть бо Твоя истления не виде, Владыко, / ниже душа Твоя во
аде страннолепно оставлена бысть.

Из Небращныя прошѣд, и прободѣн в рѣбра, Содѣтелю мой, /
из Нея содѣлал еси обновленіе Евино, Адам быв, / уснуv паче

естества сном естѣственным, / и жизнь воздвигнув от сна и тлѣния, яко Всесилен.

Песнь 6.

***Ирмос: Ят бысть, / но не удержан в персех китовых
Иона, / Твой бо образ нося, / Страдаваго, и
погребѣнию давагося, / яко от чертога от звѣря
изыде. / Приглашае же кустодии, / хранящи
суетная и ложная, / милость сию оставили естѣ.***

Бие́н был еси́, но не раздели́лся еси́, Сло́ве, / ея́же причасти́лся еси́ плóти, / а́ще бо и разори́ся Твой храм во вре́мя стра́сти, / но и та́ко еди́н бе соста́в Божества́ и плóти Твоея́. / Во обо́их бо Еди́н еси́ Сын, Сло́во Бо́жие, Бог и Чело́век.

Человекоуби́йственно, но не богоуби́йственно бысть прегреше́ние Ада́мово, / а́ще бо и пострада́ Твоея́ плóти пер́стное существó, / но Божество́ безстра́стно пребы́сть, / тле́нное же Твое́ на нетле́ние преложи́л еси́, / и нетле́нная жи́зни показа́л еси́ исто́чник Воскресе́нием.

Ца́рствует ад, но не ве́чнует над ро́дом челове́ческим, / Ты бо положи́ся во грóбе Держа́вне, живонача́льною длáнию, / сме́рти ключи́ разве́ргл еси́, / и пропове́дал еси́ от ве́ка та́мо спя́щим, избавле́ние нелóжное / быв, Спа́се, ме́ртвым пер́венец.

Кондак, глас 6:

Бѣздну заключи́вый мертв зрѣ́тся, / и сми́рною и плащани́цею обви́вся, / во грóбе полага́ется, яко сме́ртный, Безсме́ртный, / жены́ же приидо́ша помáзати Его́ ми́ром, / пла́чущия го́рько и вопи́ющия: / сия́ суббо́та есть преблагослове́нная, / в не́йже Христо́с усну́в, воскресе́нет тридне́вен.

Икос:

Содержай вся на Крест вознесёся, / и рыдаёт вся тварь, Того
видящи нага висяща на древе, / солнце лучи сокры и звёзды
отложisha свет, / земля же со многим страхом поколебáся и
море побежé, / и кáмение распадéся, грóби же мно́ги
отверзо́шася, / и телеса́ воста́ша святы́х мужей. / Ад н́зу
стéнет, / и иудее́ советуют оклеветáти Христо́во Воскресéние. /
Жены́ же взывáют: / сия́ суббо́та есть преблагословéнная, / в
нейже Христо́с усну́в, воскрéснет тридне́вен.

Песнь 7.

***Ирмос: Неизречённое чúdo, / в пещи́ избáвивый /
преподóбныя óтроки из пла́мене, / во грóбе мертв /
бездыхáнен полага́ется, / во спасéние нас пою́щих: /
Избáвителю Бо́же, / благословéн еси́.***

Уязви́ся ад, в сёрдце / приём Уязвеннаго копие́м в рёбра, / и
воздыхáет огнём Божéственным иждивáемь, / во спасéние нас,
пою́щих: / Избáвителю Бо́же, благословéн еси́.

Богáт гроб, / в себе́ бо прийм, я́ко спя́ща, Содéтеля, / жи́зни
Божéственное сокрови́ще показáся, / во спасéние нас, пою́щих:
/ Избáвителю Бо́же, благословéн еси́.

Зако́ном умерших / е́же во грóбе положéние, всех приёмлет
Жи́знь, / и сего́ исто́чника показу́ет востáния, / во спасéние
нас, пою́щих: / Избáвителю Бо́же, благословéн еси́.

Еди́но бяше неразлúчное, / е́же во áде, и во грóбе, и во
Еде́ме, / Божество́ Христо́во, со Отце́м и Ду́хом, / во спасéние
нас, пою́щих: / Избáвителю Бо́же, благословéн еси́.

Песнь 8.

***Ирмос: Ужасни́ся боя́йся не́бо, / и да подви́жатся
основáния земли́: / се бо в мертвеце́х вменя́ется в***

***вы́шних Живы́й, / и во гроб мал страннопріёмлется. /
Егóже óтроцы благословíte, / священницы воспóйте,
/ лю́дие превозносите во вся ве́ки.***

Разруши́ся Пречи́стый храм, / па́дшую же совозставля́ет
ски́нию, / Ада́му бо пе́рвому Вто́рый, Иже в вы́шних Живы́й, /
снiде да́же до а́довых сокровищ. / Егóже óтроцы благословíte,
/ священницы воспóйте, / лю́дие превозносите во вся ве́ки.

Преста́ дерзость ученико́в, / Аримафе́й же изря́дствует
Ио́сиф, / ме́ртва бо и на́га зря, над все́ми Бо́га, / про́сит и
погребáет, зовы́й: / óтроцы благословíte, / священницы
воспóйте, / лю́дие, превозносите во вся ве́ки.

О чудес но́вых! / О бла́гости! / О неизрече́ннаго терпе́ния! /
Бо́лею бо под земле́ю печатле́ется, Иже в вы́шних Живы́й, / и
я́ко льстец, Бог оклеветáется. / Егóже óтроцы благословíte, /
священницы воспóйте, / лю́дие превозносите во вся ве́ки.

Песнь 9.

***Ирмос: Не рыда́й Мене́, Ма́ти, / зря́щи во грóбе, /
Егóже во чре́ве без се́мене зачала́ еси́ Сы́на. / Воста́ну
бо и просла́влюся, / и вознесу́ со сла́вою, непреста́нно,
я́ко Бог, / ве́рою и любóвию Тя велича́ющия.***

В стра́ннем Твое́м рождестве́, / болезне́й избежа́вше па́че
естества́, / ублажи́хся, Безнача́льне Сы́не, / ны́не же Ты, Бо́же
мой, / бездыха́нна зря́щи ме́ртва, / ору́жием печа́ли
растерза́юся лю́те, / но воскресни́, я́ко да возвели́чуся.

Земля́ покрывáет Мя хотя́ща, / но устраша́ются а́довы
вратни́цы, / оде́яна ви́дяще оде́ждею окровавле́ною, Ма́ти,
отмще́ния, / враги́ бо Кресто́м порази́в, я́ко Бог, / воскреси́
па́ки и возвели́чу Тя.

Да ра́дуется тварь, / да веселя́тся вси земноро́днии, / враг бо

плени́ся ад, / с ми́ры жены́ да сретáют, / Адáма со Ёвою
избавляю всерóдна, / и в трéтий день воскрéсну.

Молитва

На Кресте пригвожденный за ны, Иисусе Христе,
Единородный Бога Отца Сыне, милости, любви и щедрот
неизчерпаемая бездно! Вем, яко грехов ради моих, от
неизреченного человеколюбия, Кровь Твою пролияти на
Кресте изволил еси, юже аз, окаянный и неблагодарный,
доселе скверными моими делы попирах и нивчтоже вменях.
Тем убо из глубины беззакония и нечистоты моя умными
очима на Распятого Тя на Кресте Искупителя моего воззрев, со
смирением и верою во глубину язв, Твоего милосердия
исполненных, себе повергаю, грехов прощения и скверного
жития моего исправления прося. Милостив буди мне, Владыко
и Судие мой, не отрини мя от лица Твоего, но всесильною
Твоею рукою Сам мя к Тебе обрати и на путь истинного
покаяния настави, да отныне положу спасения моего начало.
Божественными страданьями Твоими укроти моя плотския
страсти; излиянною Твоею Кровию очисти моя душевныя
скверны; распятием Твоим распни мя миру с соблазнами его и
похотьми; Крестом Твоим огради мя от невидимых враг,
ловящих душу мою. Прободенными ногами Твоими от всякого
пути лукаваго возбрани ногам моим; прободенными руками
Твоими руце мои от всякого неугодного Тебе дела воздержи.
Пригвожденный плотию, пригвозди страху Твоему плоть мою,
да уклонився от зла, творю благо пред Тобою. Преклонивый
главу Твою на Кресте, к земли смирения приклони
вознесенную мою гордыню; венцем Твоим терновым огради
моя ушеса, во еже не слышати неполезного; желчь устами
вкусивый, положи хранение нечистым устом моим; отверстое
копием имей сердце, сердце чисто во мне созижди; всеми
Твоими язвами, всего мя сладце в любовь Твою уязви, да Тебе,
Господа моего, возлюблю всею душею, всем сердцем, всею

крепостию и всем помышлением. Дажь ми Себе странна и неимуца, где главы подклонити; даждь ми Себе Всеблагаго, избавляющаго душу мою от смерти; даждь мне Себе Всесладкаго, улаждающаго мя в скорбех и напастех Своею любовию, да Егоже первее ненавидах, прогневлях, от себе изгонях и ко Кресту пригвождах, сего ныне возлюблю, радуясь прииму и сладце Крест Его до конца жизни моей понесу. Не даждь отселе, о всеблагий Искупителю мой, ни единой моей воле совершатися, понеже зла есть и непотребна, да не паки впаду в тяжкую работу царствовавшаго во мне греха; но Твоя воля благая, спасти мя хотящая, да совершается во мне всегда, ейже мя вручая, Тебе, Распятаго Господа моего, умным очесем моего сердца представляю и молю из глубины души, да и в разлучении моем от брэннаго моего тела, Тебе Единого на Кресте Твоем узрю, в руце мя защищения Своего приемлюща, и от воздушных духов злобы храняща, вселяюща же со грешники, покаянием Тебе благоугодившими. Аминь.

Окончание канона

Честнѣйшую Херувѣм / и славнейшую без сравнѣния Серафѣм, / без ислѣнія Бѣга Слѣва рѣждшую, / сущую Богорѣдицу, Тя величаѣм.

Гѣсподи помѣлуй, (*трижды.*) Слава, и нынѣ:

Господи Иисусе Христе, Сыне Божий, молитв ради Пречистыя Твоея Матере, преподобных и богоносных отец наших и всех святых помилуй нас. Аминь.

{{_LINK1_}}